

TAKHLE
TEDY NE!
VÍCE NA STRANĚ 2

PRACUJEME DELŠÍ DOBU,
ALE ZATO ZA KRATŠÍ PENÍZ
VÍCE NA STRANĚ 3

O CO VE SKUTEČNOSTI JDE
V BOLIVII?!
VÍCE NA STRANĚ 5

ŠPANĚLSKÁ VLÁDA NECHALA
ZMLÁTIT KATALÁNCE
VÍCE NA STRANĚ 7

Zpověď komunistky aneb proč neslavím

Dlouho jsem přemýšlela, jestli a jak se mám vyjádřit ke 30. výročí listopadových událostí roku 1989. V posledních dnech jsem měla totiž obavu, aby na mě nevyskočili kritici minulého režimu i z masové konzervy.

Podle toho, jak je v posledních dnech vše prezentováno, tak zřejmě každý třetí občan stál proti režimu a minimálně každý druhý byl perzekvován (umělci všichni – hlavně ti minulým režimem nejobsazovanější). Sice tady ta mohutná demonstrace nesouhlasu lidí s předchozím režimem úplně nesouzní s výsledkem průzkumu, podle nějž třicet let (!) po roce 1989 téměř 40 % lidí klidně řekne, že “bylo líp”, ale to nevadí. Překvapilo mě také, kolik lidí – pravda, hlavně na sociálních sítích a zejména těch nejmladších – se nechalo přesvědčit o tom, že tady lidé žili div ne na stromech a s chutí a lehkostí jim vlastní plivli na práci svých rodičů a prarodičů, kteří se rozhodli budovat společnost, která by se neřídila jediným měřítkem – penězi.

Ne, nehodlám tady dělat advokáta minulému režimu, byť by se to ode mě mohlo čekat. Vždycky jsem razila cestu vpřed, pokaždé mě v mé práci zajímalo, jak rozhodnutí dopadnou na občany a budoucí generace. Mrzí mě ale, že já – jako komunistka – jsem tisíckrát postavena před vysvětlování něčeho, co jsem nezažila, ani nemohla ovlivnit – ať už jsou to padesátá léta nebo osmašedesátý rok, ale v rámci budování kultu osobností Václava Havla a dalších polis-

topadových protagonistů se nepřipomene, jaké byly původní sliby a proklamace těchto lidí (zejména doporučuji projev V. Havla z 16. 12. 89), díky nimž za nimi stála spousta občanů. Z krásných lží nám totiž jen těžko vyroste společnost založená na hodnotách pravdy a lásky.

Děsí mě teze o tom, že žádný lepší režim, než je tento, už nejsme schopni vytvořit (a tak se o to radši už nemáme ani pokoušet). Pokud by bylo totiž platilo, že dějiny končí ve stavu, kdy statisíce občanů se potýkají s exekucí, desetitisíce dětí jsou odkázány na proplácení obědů, pracující musí poslouchat, jak každé jejich zvýšení mizerných mezd likviduje podnikatele a pak si ještě přechíst, že si za to mohou sami, že berou tak málo, o stavu ve světě raději ani nemluvě, tak je to smutné. Nechci rezignovat na vytváření lepšího světa.

Nevadí mi, že mnoho lidí slaví. Mají co. Spouště z nich se skutečně žije líp. Vadí mi ale jejich neschopnost přiznat si, že existuje obrovská skupina, která to má jinak. Že nevyužije možnosti vycestovat třeba na Nový Zéland a neocenit sto dvacet vzorů koupelnových kachliček, protože se musí zabývat něčím tak primitivním, jako je obživa sebe sama (a případně své rodiny). Co přímo nesnáším, je dvojí metr. Tisíckrát omílané “nejsme jako oni” dokázaly polistopadové elity svým chováním záhy pošlapat, a tak se toto heslo už dnes pro jistotu moc nepřipomíná.

“Demokracii máme, jen nám v ní chybí demokraté,” prohlásil T. G. Masaryk, ke kterému tak rádi někteří vzhlíží, a myslím, že to dokonale ilustruje stav dnešní společnosti. Demokracie je mnohými chápána jako možnost pořádně si zanádat na komunisty a Zemana. Zcela se vytratila úcta k názoru druhých a respekt k většině. Dostali jsme se až tak daleko, že jeden z těch herců vyzývá k použití těžkooděnců proti svobodně zvolenému prezidentovi.

Jo a ještě jednu poznámku. Byla bych ráda, kdybychom si za svá rozhodnutí, za svou politiku, odpovídali konečně sami – i když je mi z české úrovně často opravdu hodně smutno. V jedné z písní listopadu 89 se zpívalo o tom, že “jednou budem dál”. A já opravdu doufala, že se posuneme kupředu a nebude zapotřebí, aby nám organizovalo oslavné akce velvyslanectví USA (akce Festival svobody, Díky, že můžem), nebo telefonní operátor. Santa Clause tady už máme, tak nám chybí jen oslava Dne díkuvzdání a americký radar, o kterém samozřejmě rozhodneme bez ohledu na názor občanů. Aneb díky, že můžem a nejsme jako oni...

P. S. Téměř absolutní pomínutí událostí listopadu 1939, které daly vzniknout jedinému mezinárodnímu dni spojeným s naší zemí – Mezinárodnímu dni studentstva – je jen dokreslením toho, o co tady jde. A s “pouhým” historickým připomenutím tedy ta mediální masáž jen velmi málo.

LIKVIDACE LESŮ! DĚJE SE KOUSEK OD NÁS!

Vystoupení v Evropském parlamentu

Již několikrát jsme zde kritizovali odlesňování v zemích mimo EU. Teď musíme řešit tuto problematickou otázku i na naší úrovni. I zde, u nás v EU, jde o život. V Rumunsku totiž v poslední době došlo kvůli tzv. těžbařské mafii k úmrtí dvou lesníků. Považuji za naprosto nepřijatelné, aby k takovým situacím docházelo kdekoli ve světě a za naprosto šokující, že se tak děje u nás v EU. Šílenstvím také je, že každý den zmizí v Rumunsku 9 hektarů pralesa a my sedíme a díváme se na to. Chápu to tak, že „Pařížská klimatická dohoda“ je pro nás jen kusem papíru, o kterém diskutujeme, ale prakticky nic neznamena a když můžeme chtít jeho vymáhání, tak to neděláme? Přesně takto to vypadá. Poučujeme všechny okolo nás a nejsme schopni si udělat pořádek doma. Pane komisaři, já Vás vyzývám, abyste velmi aktivně zasáhl proti tomu, co se v Rumunsku děje a velmi aktivně působil tak, aby nejen nedocházelo k vraždám, ale především aby nedocházelo k tomu, že se nám bude ztrácet tak drahocenný les. Upřímnou soustrast těm, kteří přišli o své blízké.

NENECHME SI ZLIKVIDOVAT OCELÁŘSTVÍ!

Vystoupení v Evropském parlamentu

Vážená paní komisařko, vy jste nám tady nastínila situaci tak, jak je všechno v pořádku, ale není! Zavírají se podniky, vyhazují se lidi ve strategickém odvětví, jakým je ocelářství. Ocelářství je základem pro strojírenství, automotive a další průmyslová odvětví. Ve světě prostě existuje nadprodukce. To je faktem, který má svůj původ především v tom, že některé země mimo EU používají nefér praktiky a soustavně porušují klimatické cíle, klimatické standardy, ale také pracovní právo. Tam neexistují odbory. Jak chcete konkurovat těmto zemím v ocelářském odvětví jinak, než že se k tomu postavíte čelem. To znamená, že svými cly, která zavedete, donutíte tyto země, aby plnily standardy, které plní naše ocelárny a aby se nemusely zavírat, protože tyto země produkují nadvýrobu a má to jeden jediný efekt. My ocel budeme podporovat vždy. Jenom ji budeme dovážet, naši zaměstnanci budou trpět a ztratíme naši strategickou výhodu.

Takhle tedy ne!

Rozmohl se nám tady takový nešvar. Vyjadřovat svůj názor sprejováním na pomníky, sochy nebo budovy. Blbečci, kteří posprejovali pomník osvoboditelům v Ostravě, by se měli vrátit do školy! Ještěže u nás na severu tento čin odsoudili a pomník uvedou do původního stavu. Stát se to v Praze, tak ty pomazané hlavy jsou schopné sochu skrýt za lešení a vandalů se zastávat. Zajímalo by mě, jestli by byli tak benevolentní, kdyby jim třeba posprejovali nemovitost jako ukázkou nesouhlasu s jejich politikou.

PRACOVNĚ V IRSKU

V původně plánovaném termínu brexitu (31. 10. 2019) jsem jela na Irský ostrov v rámci delegace z Evropského parlamentu, a to z politické skupiny „Evropská sjednocená levice a Severská zelená levice“ (GUE/NGL), která má členy jak z Irska, tak Severního Irska. Setkali jsme se se zástupci měst jako Derry a Donegal, rovněž se zástupci občanské společnosti (např. se členy organizace „Komunity na hranici proti brexitu“, která v roce 2017 získala Cenu evropského občana) a potenciálně ohroženého byznysu.

Došlo k návštěvě historicky významných míst (Most míru, Muzeum krvavé neděle) a debatě o možnosti sjednocení Irského ostrova pod jeden stát. Současná nejistá situace znovu otevírá staré rány a vzbuzuje strach z tvrdé hranice. Irové jsou však zcela odhodláni zachovat na ostrově mír a rodí se v nich přesvědčení, že to lze učinit pouze pomocí sjednocení. Záleží samozřejmě primárně na nich samotných, ale já budu v rámci své pozice v Evropském parlamentu trvat na naprostém dodržování Velkopáteční dohody.

Pracujeme delší dobu, ale zato za kratší peníz

Nevím sice, jak přesně vzniklo rčení „od nevidím do nevidím“, ale vím, že čeští pracující by jej měli mít uvedené na výplatní pásce za dvojtečkou v kolonce Odpracovaná doba. Naše země totiž patří k těm s nejdelší pracovní dobou nejen v Evropské unii, ale i ve srovnání s dalšími rozvinutými státy světa. Nicméně zůstaňme v Evropě, a to ve střední, a podívejme se, co o tom říkají tabulky Českomoravské konfederace odborových svazů.

Tak třeba Rakušan podle nich odpracoval za rok 2017 o 167 hodin méně než Čech. Němec rovnou o 424! A když se na to podíváme přes počet pracovních dní, tak Rakušan chodil

v tentýž rok do práce o zhruba 23 dní méně, Němec dokonce o téměř 60 dní! A aby tě soli do ran našich zaměstnanců nebylo málo, mrkněme se na odpracované roky za celý život. I tentokrát se ohlížíme po roce 2017. Oproti zmíněným sousedům na jihu chodil Čech do práce o 4 roky déle, ve srovnání se severními sousedy hned o celých 11 let! Promiňte mi ty vykřičníky, ale jistě uznáte, že jsou namístě.

Jak jsou na tom Češi se mzdami a platy, o tom si nikdo, myslím, iluze nedělá. Dost dobře na to poukazuje kampaň odborů Konec levné práce. Z předchozích řádek tak trochu vyplývá,

že před třiceti lety nastartovaný kapitalismus v Česku zneužívá slabost českých pracujících pro charitu. V tomto případě charitu ve prospěch zaměstnavatelů. I tohle by mělo být jedním z hlavních témat letošních oslav „sametové revoluce“. Ale oslavy neoslavy, tohle nemůže a nesmí mít dlouhého trvání. Odborová angažovanost našťastí zjevně sílí a levice, mám na mysli tu opravdovou, tlačí nebo podporuje zákony jednoznačně ve prospěch pracujících. Od zvyšované minimální mzdy po týdnů dovolené navíc pro všechny. Konec levné práce by měl jít ruku v ruce s koncem dlouhé práce.

PROČ JSEM NEMOHLA PODPOŘIT KANDIDÁTY DO EVROPSKÉ KOMISE?

KK

Stella Kyriakides /Kypr/
portfolio zdraví, do kterého spadá i bezpečnost potravin a problematika pesticidů

JEJÍ POSTOJ:

- Trvalá a povinná evropská spolupráce v oblasti posuzování zdravotnických technologií
- Větší zapojení pacientů a jejich organizací do procesů rozhodování o léčbě a jejím financování

X Bezpečnost potravin a pesticidů

KK

Sylvie Goulard /Francie/
portfolio vnitřní trh

JEJÍ POSTOJ:

- Korupční kauzy
- Podpora obranného fondu

Všichni Evropané nemají stejné právo na přístup k léčbě jejich stavu, což platí zejména pro vzácná onemocnění, která se vyznačují malou populací a omezenými informacemi. Tento problém se prohlubuje, protože právě neexistuje žádné společné, povinné evropské hodnocení zdravotnických technologií, které by informovalo o průkazných a transparentních rozhodnutích. Dále jsem se ptala, zdali paní Kyriakides plánuje ve svých legislativních návrzích více prosazovat zapojení pacientů a jejich organizací do procesů rozhodování o léčbě a jejím financování, což se dnes neděje a mělo by. Co se týče oblasti zdravotnictví, na mě udělala dobrý dojem. Bohužel v případě oblasti bezpečnosti potravin a pesticidů rozhodně ne. V těchto oblastech se omezila pouze na prázdné fráze a nic nezavazující sliby.

Paní Goulard nedokázala ani po mém dotazu rozumně vysvětlit své působení v americkém think tanku, který jí měl vyplácet astronomické odměny a to v době, kdy vykonávala mandát europoslankyně. Druhý dotaz jsem směřovala na tvořící se Evropský obranný fond. Jak jsem vám slíbila ve volbách, nikdy se nesmířím se vznikem tohoto fondu a udělám vše proti tomu, aby vznikl. Paní kandidátka mi v podstatě odpověděla, že nám žádné kontrolní pravomoci zaručit nemůže, což mě vytočilo snad ještě více než její korupční kauzy. Není tedy divu, že jsem její kandidaturu nepodporovala a většina Evropského parlamentu se ke mně přidala. Goulard nebude evropskou komisařkou a Macron musí najít nového kandidáta/kandidátku.

GRÉTA JAKO MASKOT?

Otázka životního prostředí je velmi důležité téma a jsem ráda, že se o něm mluví. Greta je mi ovšem líto. Ačkoli si to možná ještě neuvědomuje, slouží jako maskot. A proslýchá se, že v pozadí celého jejího tažení jsou jiné pohnutky. Přála bych jí, aby si vždy dokázala vyhodnotit své místo a nesedla na lep těm, kteří chtějí využít její tváře. Jednou by toho mohla litovat. Životnímu prostředí prospěje více racionální diskuse než hysterické projevy o konci světa. Pokud si nepřipustíme, že jedině odstraněním kapitalismu můžeme úspěšně bojovat proti klimatické změně, stejně jen trapně kloužeme po povrchu.

NATO ZAŽÍVÁ MOZKOVOU SMRT, PROHLÁSIL MACRON

Macron si je vědom, že Turecko je pro NATO obrovský problém, na USA není spolehnoutí a že je nutný strategický dialog s Ruskem. Když už dokonce i francouzský prezident ví, že je NATO ve stavu mozkové smrti, je opravdu něco špatně.

Minulost nebyla černobílá. Miliony lidí žily za socialismu v nových bytech, chodily do práce s jistotou, že užíví rodinu, jezdily na dovolenou, na chaty...

PŮLNOČNÍ ROZHOVOR pro Parlamentnílisty.cz

„Můžeme se svobodně rozhodnout, u které banky se doživotně zadlužíme, můžeme svobodně zvolit politiky, kteří okamžitě po volbách odloží své volební programy a pak na ně svobodně nadávat, svobodně si vybrat obchodní řetězec a v něm svobodně koupit předražené druhořadé potraviny nebo můžeme svobodně sledovat tuneláře typu Bakala nebo Kožený, jak si užívají svých peněz. Já si svobodu představuju trochu jinak,“ hodnotí českou situaci třicet let po změně režimu europoslankyně Kateřina Konečná (KSČM). A připomíná, že uznání chyb a omluvy za ně nedokázal žádný kapitalismus na světě, ale komunisté ano. Sama by ráda slyšela omluvu po třiceti letech od ODS, ČSSD i lidovců za okradení občanů o národní bohatství při privatizaci.

Připomínáme si třicáté výročí od pádu komunistického režimu. Co výročí znamená pro vás a jak si ho připomenete vy?

Hlavně, on to nebyl komunistický

režim, ale v názvu nesla naše země přídomek socialistická. I když se to jeví jako detail, tak by občané měli vědět, že komunistický režim, jak ho viděl Marx s Engelsem – tedy jako svobodnou společnost, kde jsou si skutečně všichni rovni a kde každému je umožněn rozvoj bez ohledu na jeho původ, zatím de facto nikde realizován nebyl. Ale jinak oslavovat nebudu. Oslavují obvykle ti, kteří mají co slavit. A lidé, které hájím, na listopadových událostech obvykle netěžili. Nepřivatizovali, neodkláněli, netunelovali, nedrancovali, neobraceli kabáty. Chápu ale, že pražská kulturní scéna za mohutné podpory médií to má jinak. Ti asi slavit budou.

Jak jako členka KSČM vnímáte neustálé srovnávání tehdejší Komunistické strany Československa se současnou KSČM? „Já už na pohádky nejsem, ale slyšeli jste už tu pohádku o tom, že se ta hnusná strana se slovem komunistická v názvu, co se nikdy neomluvila a pokračuje v politice KSČ, opět sápe k moci? Slyšeli? Každý den od roku 1990, že? Mě už trochu

nudí,“ řekla jste mi v jednom z rozhovorů. Jaké rozdíly kritici podle vás odmítají vnímat?

Tak prvně třeba tím, že komunistické hnutí bylo jako jediné schopno sebereflexe, uznání chyb a omluvy za ně. To žádný kapitalistický systém nikde na světě nikdy neudělal – ať za koncentrační tábory Velké Británie v Indii nebo třeba za kapitalistického vraha a diktátora Pinocheta. Ráda bych také konečně po třiceti letech slyšela se omluvit ODS, lidovce i ČSSD za okradení občanů o národní bohatství při privatizaci.

Čeho si oproti minulému politickému režimu v současnosti nejvíce vážíte? Co by se už nikdy vrátit nemělo?

Nesmí se vrátit omezení cestovat do zahraničních zemí.

Komunistická strana má v průzkumech kolem sedmi osmi procent. Každopádně dlouhodobě její podpora klesá. Jak tento trend změnit?

To je zapříčiněno mnoha faktory. Jednoznačně si myslím, že musíme

být srozumitelnější, pružnější a komunikativnější. Mluvit k lidem jazykem, který je jim vlastní.

Češi starší 40 let dle průzkumu z 38 procent tvrdí, že za socialismu bylo lépe. Jak je to možné? Už také zaznělo, že stále působí jakási komunistická propaganda...

Co se pražské kavárně nehodí, je komunistická propaganda nebo práce ruských a čínských agentů. Tomu já už se jen směju. A jak je to možné? Zkrátka minulost nebyla černobílá, jak ji novináři rádi ukazují. Miliony lidí žily v minulém režimu spokojené životy v nových bytech – mimochodem za posledních třicet let předchozího režimu se jich postavilo dvakrát tolik než za stejnou dobu toho stávajícího; chodily do práce s jistotou, že za odměnu užíví sebe i rodiny; jezdily na dovolenou, na chaty a podobně. Ne každý je ochoten plivnout na svou práci i na práci svých předků.

Celý rozhovor pro Parlamentnílisty.cz naleznete na mém webu www.konecna.cz

KONFERENCE V PROSTĚJOVĚ

Víkend započal konferencí KSČM v Prostějově. Představila jsem členům svůj pohled, jak by KSČM měla reagovat na výzvy 21. století, aby byla v boji za program pro lidi úspěšná. Jsem ráda, že jsem se mohla opět setkat s lidmi, s nimiž jsem se dlouho neviděla. Hezký víkend všem.

DEBATA V BRNĚ

Pondělní dopoledne patřilo debatě na FSS Masarykovy univerzity v Brně, kde se hovořilo o začínajícím období 2019-2024 v Europarlamentu. Největší zájem byl mezi posluchači o otázky budoucnosti – klimatická změna, brexit, rozšiřování EU nebo nejbližších prioritách, ale také o mýtech, které jsou kolem EU. Musím ale říct, že nejvíce mě překvapila otázka, jak bude Evropská unie vypadat v roce 2070 a zda bude existovat.

Den seniorů
Nový Jičín

DEN SENIORŮ V NOVÉM JIČÍNĚ

Dodatečná oslava Dne seniorů v Novém Jičíně. Byli jste skvělí!! Už teď se těším na další akce a všem seniorům přeji ještě jednou pevné zdraví a spousty pozitivních chvil.

O co ve skutečnosti jde v Bolívii?!

Vojenský puč v Bolívii je další ukázkou toho, jak se mezinárodní společenství v čele s USA staví k hodnotám svobody a demokracie. Tam, kde se i ten největší diktátor chová servilně k nadnárodnímu kapitálu, je to vždy zástupce demokratických hodnot, který si zaslouží veškerou podporu. Na druhé straně, pokud se demokraticky zvolený prezident, který má obrovskou podporu neprivilegovaných vrstev, rozhodne využít nerostné bohatství své země k podpoře svých lidí, je okamžitě označen za autoritářského krutovládce a jeho svržení je prioritou číslo jedna. Spojencem v boji se pak stává kdokoli, islámský terorista, ultrapravicový radikál nebo, jako třeba v Bolívii, klerofašista. Já stojím za demokraticky zvoleným prezidentem Morelosem! Udělal pro bolivijský lid více než všechny korporace dohromady. Takže až vám někdo bude vyprávět, že socialismus nefunguje, tak mu připomeňte, že je to ve většině případů proto, že je zašlapán do země nadnárodním kapitálem, a to všemi prostředky, včetně vojenských.

ZDRAVOTNÍ PÉČE NENÍ PRO BOHATÉ PAPALÁŠE PRIORITY!

Vystoupení v Evropském parlamentu

Někteří z vás si ještě možná pamatují, že jsem se v roce 2017 stala jednou z tváří kampaně u příležitosti vytvoření Plánu cesty dosažení univerzálního zdravotního pojištění pro všechny do roku 2030, který vytvořilo Evropské fórum pacientů. Tehdy jsme společně vyzvaly instituce EU a členské státy, aby uznaly, že pacienti kdekoli v EU, bez ohledu na to, ve které zemi původu žijí, mají právo na spravedlivý přístup k vysoce kvalitní péči, zavázaly se k udržitelnému investování do zdravotní péče či zajistily, že léky, zdravotnické prostředky a služby budou dostupné pro všechny. Taktéž je nutné ukončit diskriminaci a stigma, kterým pacienti čelí, a zajistit, aby nebyli vyčleňováni ze společnosti. Je nutné dodat, že žádná z těchto výzev nebyla členskými státy vyslyšena. Je sice hezké, že se světoví představitelé, mezi nimi i ti z EU, v probírané deklaraci poplácali po zádech, jací jsou pašáci, ale měli by si nejdříve udělat své úkoly doma. Mohli bychom třeba začít rovnou u nařízení o HTA, kde jsme se jako parlament dovolávali většího zapojení pacientů a které zcela záměrně členské státy blokují.

AGRESIVNÍ TURECKO A SCHIZOFRENNÍ POSTOJ EU

Někdy si v Evropském parlamentu opravdu připadám jako v blázinci. Dnes budeme hlasovat společný návrh usnesení o turecké vojenské operaci v severovýchodní Sýrii a jejích důsledcích.

Návrh obsahuje značné množství skvělých bodů – rozhodně odsuzuje jednostranný turecký vojenský zásah v severovýchodní

Sýrii, který představuje závažné porušení mezinárodního práva; naléhavě vyzývá Turecko, aby s okamžitou a definitivní platností ukončilo svou vojenskou operaci; vyjadřuje svou solidaritu s kurdským lidem; trvá na globálním politickém řešení syrského konfliktu; připomíná závažné důsledky další eskalace a destabilizace tohoto regionu, a to jak pro tento region, tak pro EU, z hlediska prohlubování bezpečnostních rizik, humanitárních krizí a migračních toků apod. Zároveň se v tom samém dokumentu dočteme, že je Turecko i nadále klíčovým partnerem EU a považuje Turecko za součást koalice proti Islámskému státu, když zároveň zdůrazňuje, že aktivity Turecka mohou přispět k návratu Islámského státu. Jak se dá o takovém textu hlasovat? Jednou rukou hlasovat "Pro" a druhou "Proti"? To by asi dávalo smysl, jelikož to odpovídá schizofrenii textu. Já nemohu podpořit text, který jasně nedeklaruje, že Turecko se svou vojenskou agresí odstříhlo od dobrých vztahů EU, nemá být členem EU (tedy mají být ukončena přístupová jednání) a nemá být členem NATO.

CENZOR

Ministr (tentokrát kultury) Lubomír Zaorálek nechce, aby česká vláda podpořila žalobu proti evropské směrnici o copyrightu, která zavádí cenzuru internetu, proti které KSČM jako jediná česká strana v Evropském parlamentu bojovala. Spolehnout se však jistě můžeme na to, že až bude opět bez vládního angažmá, Zaorálek postoj otočí jako u Saúdské Arábie a války v Afghánistánu. To už však bude pozdě. Zaorálkovi očividně chyběla vládní funkce, ale občanům ČR rozhodně nechyběl.

Co pro vás znamená svoboda?

EU CHCE VYMAZAT HISTORICKOU PAMĚŤ! ŠÍLENOST!

Jinak totiž nejde nazvat dokument Evropského parlamentu 2019/2819 "o významu evropské paměti pro budoucnost Evropy", podle něhož rozpoutal druhou světovou válku Sovětský svaz a Německo. Mám trošku strach, aby nám za pár let neřikali, že to byl vlastně jen Sovětský svaz, který mohl za II. sv. v. a že Německo nás vlastně zachraňovalo. Mimochodem se v dokumentu také dočteme, "že v některých členských státech zůstávají na veřejných prostranstvích pomníky oslavující totalitní režimy" (ano, myslí se dle této logiky i maršál Koněv), v jiném článku zase to, jak jsou EU a NATO skvělé a umožnily státům skvělou budoucnost...

A teď se podržte: PRO TENTO PASKVIL HLASOVALO 20 z 21 ČESKÝCH EUROPOSLANCŮ. Já jediná – Kateřina Konečná za KSČM – jsem byla proti. Trošku mě překvapil přístup poslanců SPD, kteří vždy tak bojují proti náboženské integraci, protože i jejich hlasy tuto hrůzu podpořily – navzdory tomu, že vyzývá státy k boji za "společnost, jež integruje etnické, náboženské a sexuální menšiny". Inu, po činech poznáte je...

SETKÁNÍ VE VYŠKOVĚ

Zkušenost a moudrost, nad kterou smekám. To na mě ve Vyškově čekalo. Fajn setkání se zdejšími seniorkami. Moc ráda se sem zase vrátím.

ČESKÝ SVAZ ŽEN V UHERSKÉM HRADIŠTI

Kdepak miss, ale Český svaz žen! Módní přehlídka a hlavně mimořádně příjemná setkání v Uherském Hradišti. Díky všem, kteří se na tomto večeru podíleli a za vystoupení skvělé formace Karel Gott revival Morava.

Španělská vláda nechala zmlátit Katalánce a rozdala nepohodlným politikům tresty ve výši 99,5 roku!!

Španělský recept na uklidnění situace – Katalánci chtějí uspořádat referendum o nezávislosti. Namísto toho, aby španělská vláda po jeho konání oznámila, že bylo proti ústavě a jeho výsledky jsou tedy irelevantní, pošle do oblasti španělské policisty, kteří mlátí Katalánce tak dlouho a brutálně, že se celému světu tají dech. Zkrvavené tváře katalánských voličů však jako vendeta nestačí, a tak nedávno padly tresty v celkové výši 99,5 roky pro organizátory referenda. To zradikalizovalo část příznivců katalánské nezávislosti, ale vyhnalo do ulic i ty spíše umírněné, kterým tresty připadají nepřiměřené. Ve Španělsku se blíží volby, a jelikož jak lidovci, tak sociální demokraté nedokázali situaci vyřešit, objevuje se u pomyslné hrdy hlava krajní pravice, která může mít ve volbách velký úspěch. Pokud se tak stane a ve Španělsku povstane duch Franca, budou si za to moct Španělé sami a Katalánci budou jedinou šancí na opětovné obnovení demokracie. Nyní je jedinou šancí, že Španělsko přistoupí na požadavek Katalánska a začne skutečně politický dialog bez španělských obušků.

TAJEMSTVÍ UDRŽITELNÉHO ROZVOJE

Ekologie je teď velké téma všude kolem nás. Problémy se stávají stále viditelnější a systémové řešení je v nedohlednu. Kde ale hledat inspiraci? Podle posledních výsledků výzkumného centra The Sustainable Development Index je to právě Kuba, které se i přes sankce daří udržitelný rozvoj, a to právě díky socialistickému zřízení a plánované ekonomice.

To asi nebude něco, co naši liberálové uslyší rádi, čísla ale mluví naprosto jasně. Proč tedy v jiných průzkumech nedopadá Kuba zdaleka tak dobře jako kapitalistické země?

Ne, výzkum opravdu není zfalšovaný podvrtnými marxisty. V rámci tohoto výzkumu se totiž nehodnotí pouze zlepšování kvality života obyvatel jednotlivých zemí v oblasti délky dožití, kvality zdravotní péče, vzdělanosti nebo schopnost ekonomického růstu, ale také jaký má růst a zlepšování dopadu na globální klima. Hůře proto dopadají nejen země selhávající v sociální sféře, ale i ty, které úspěchů dosahují bez ohledu na přírodu. To jsou totiž záporné efekty, nad kterými celá řada analýz naprosto zavírá oči a dělá, že se to neděje. Strkání hlavy do písku ale zlepšení světové ekologie opravdu nepomůže. Vypadá to, že právě Kuba našla tu zlatou střední cestu, jak se ekonomicky a sociálně rozvíjet a zároveň nezničit tu jedinou planetu, kterou máme.

SVOJŠICE 2019

Díky, Svojšice! I přes nepřízeň počasí to bylo skvělé!

VESELÉ VÁNOCE

Opět se blíží Vánoce, já si je ještě pamatuji jako svátky klidu, rodinné pohody a spousty krásných českých tradic. Ten čas v roce, kdy máme konečně čas na naše nejbližší. Samozřejmě, že k vánočním svátkům patřily i dárky, ale nebylo to to hlavní, co se pojí s Vánoce.

V posledních letech se mi ale zdá, že se tyto svátky dost změnily. Ježíšek není tak marketingově použitelný jako Santa a klid s rodinou raketově nezvedne zisky. Proto se pojetí vánočních svátků plíživě proměňuje v nákupní horečku. Lidem je na každém kroku vysvětlováno, že úplně nejdůležitější je nakoupit co nejvíce věcí tak, aby každý dostal hromadu dárků.

Co ale mají dělat lidi, kteří na spoustu dárků nemají dost peněz – i když celý rok pracovali od nevidím do nevidím? I na to je tu bohužel odpověď, protože spolu s reklamou na vánoční dárky je vždy spojena reklama na půjčky.

Vzniká pak takový systém citového vydírání - "ukáž, že máš rád svoji rodinu tím, že se zadlužíš".

Jediná možnost, jak tento kolotoč zastavit, nebo alespoň zpomalit, je hodit nákupy za hlavu a raději svým nejbližším věnovat ten nejhezčí dárek. Společný čas.

Přeji vám všem klidné prožití vánočních svátků bez konzumního šílenství.

**Kateřina
Konečná.**

FACEBOOK.COM/KONECNA.K

KATERINA_KONECNA

KONECNA_K

WWW.KONECNA.CZ

Evropská sjednocená levice/Severská zelená levice

Parlamentní skupina · EVROPSKÝ PARLAMENT

GUE/NGL
www.guengl.eu